

[Jensen (Gørding).]

starter? Hvad gør det, om Uddannelsen maaske ikke netop fører dem ind paa den Livsbane, som var paatænkt? Jeg har nu aldrig set, at nogen har lært for meget; men kan det ikke realiseres i Dag, henstiller jeg i hvert Fald til den højtærede Undervisningsminister, at den nye Tandlægeskole bliver saa stor, at den kan optage og uddanne det flerdobbelte af det Antal, man for Tiden modtager; at man ogsaa var mere optaget af Bygningens Indre end af dens Ydre, vilde for en Gangs Skyld tiltale mig, og sidst, men ikke mindst, at Ministeren under sit Arbejde med den nye Skole ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt paa Skoletandplejens Indførelse paa Landet.

Af Bladenes Meddelelser ser jeg, at Turistforeningens Chef har været i New York, formentlig i Anledning af den kommende Verdensudstilling nu til Sommer. Fra forskellige Danske i denne By er der til mig rettet Henvendelse om at virke for, at det, hvis man tænker paa Oprettelse af et Turistpropagandakontor, bliver et selvstændigt Turistpropagandakontor, helst i Forbindelse med Danske Statsbaners Rejsebureau, der skal gøre god Fyldest. Jeg lader denne Henvendelse gaa videre til den høje Regering, ikke mindst fordi jeg ikke helt ud synes om Turistforeningens Maade at reklamere paa. Det danske kolde Bord med alt, hvad dertil hører, er ypperligt, og Oprettelse af de flest mulige Spiritushoteller ved Overbevillingsnævnets Hjælp i tørlagte Sogne er maaske ogsaa godt for indfødte, men tror man, at man herved leder Turister til Danmark, tager man grundigt fejl. Nej, det er helt andre Ting, der interesserer Turisterne af i Dag: man vil se noget, man vil lære noget, man vil stifte Bekendtskab med dansk Kultur, man vil studere vort Landbrugs høje Stade, vor sociale Lovgivning, vore Museer og Samlinger og først og sidst vort ejendommelige Landskab: Nordsjælland og den jyske Hede, og havde vi den vestjyske Strandvej, vilde den ikke blive det sidste, Turiststrømmen vilde tage, jeg tror, det danske kolde Bord med Tilbehør vil blive noget af det sidste, Turisterne skænker Opmærksomhed. Som Forholdene for Tiden arter sig i visse Dele af Europa, gør min Meddeler mig opmærksom paa, at der i den kommende Sommer vil kunne ledes store Strømme fra U. S. A. ogsaa til vort lille Land. Alt tyder paa, at dette er rigtigt, og man maa saa kræve, at det gøres de Folk, hvem Reklamen lægges i Hænderne paa, begribeligt, at denne bør ske med Omtanke.

Min sidste Bemærkning gælder den højtærede Socialminister. Aldersrentenyderne, særlig de meget gamle og enlige, har uhyre svært ved at faa Renten til at slaa til, og da en Forhøjelse for disses Vedkommende vel næppe kan forventes i dette Øjeblik, vil jeg være glad, om Ministeren vilde skaffe disse daarligt stillede en lignende Brændselshjælp som i Fjor, det vilde sikkert være en kærkommen Julegave.

Dalby: I den Drøftelse, der gennem de sidste Aaringer har fundet Sted inden for Offentligheden angaaende Arbejdsløshedsspørgsmaalet og Arbejdsløshedens Bekæmpelse, er der to Synsmaader, to Rækker af Betragtninger, der har gjort sig gældende. Den ene er den, at man for at bekæmpe Arbejdsløsheden i højere Grad end hidtil maa søge at udvide Erhvervslivet og Erhvervsmulighederne, og i den Henseende har man jo ogsaa gennemført en hel Række Foranstaltninger med Støtte af Stat og Kommune. Den anden Betragtning gaar ud paa, at Arbejdsløsheden maa bekæmpes paa den Maade, at man indskrænker Arbejdstiden og letter Arbejdet inden for Erhvervene, altsaa i højere Grad end hidtil søger at fordele Arbejdet mellem Samfundsmedlemmerne. Begge disse Rækker af Betragtninger har jo Tilknytning til den Udvikling, der er foregaaet. Arbejdsløsheden, saaledes som den forekommer næsten over hele Verden, skyldes jo den Rationalisering og Industrialisering, som har fundet Sted igennem de sidste mange Aar. Den uhyre Potensering af Arbejdet, som fremkom ved den industrielle Udvikling, medførte en større Produktion, end det var muligt under de paa det Tidspunkt herskende Forhold for Konsumtionen at aftage. Evnen til at aftage Produktionen, i Særdeleshed naar det drejede sig om Industriproduktion, var afhængig af mange Ting, traditionelle Forhold, klasse-mæssige Forhold i Befolkningen, og Følgen var da, at man dels blev nødsaget til at forøge, paa de Maader, det nu kunde ske, denne Evne til at aftage Produktionen og dels blev nødt til at indskrænke den Tid, i hvilken Menneskene beskæftigede sig med Produktionen. Det vil altsaa sige, man arbejdede paa at sætte Lefodene op i Befolkningen, ogsaa i de Lag af Befolkningen, som tidligere havde haft en lav Lefevod, og at Arbejdstiden dernæst blev indskrænket.

Det skete ikke uden stor Modstand. Gennem hele Tidsrummet har der staaet Kamp om begge Ting, i Særdeleshed om Arbejdstidens Indskrænkning. Arbejderne